

τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων του ἐν τῇ πατρίδι του, καὶ λαβὼν τὸ σχῆμα τοῦ ἱερομονάχου, μετέβη εἰς Ἰταλίαν ὅπου εὕρισκετο ὁ συμπατριώτης του ἱεροδιάκονος Κωνσταντᾶς, μετὰ τοῦ ὁποίου εἰργάσθη εἰς τὴν σύνταξιν τῆς Γεωγραφίας εἰς τὴν κοινοτέραν διάλεκτον πρὸς ἀντίληψιν καὶ αὐτῶν τῶν ἀγραμμάτων ἀνδρῶν. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐγένεεν ἐν Βουκουρεστίῳ περὶ τὸ 1791 ἔτος, ὅπου εὕρισκετο ὁ τῆς Ῥωσσίας στρατάρχης Ποτέμκιν, πρὸς τὸν ὁποῖον οἱ δύο φίλοι συνεργάται ἀφιέρωσαν τὸ βιβλίον των, ἐπειδὴ ἐδίδεν εἰς τοὺς Γραικοὺς τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ Αὐτοκρατορίσά του Αἰκατερίνη ἔμελλε νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν πατρίδα των ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων. Ξαταιωθείσῶν τῶν ἐλπίδων τοῦ φιλιππίδου καὶ Κωνσταντᾶ, οἱ δύο φίλοι οὗτοι ἐπαῆλθον εἰς τὴν πατρίδα των, διδάσκοντες τὴν νεολαίαν. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ὀλίγου χρόνου ὁ φιλιππίδης μετέβη ἐκ νέου εἰς Βιέννην, ὅπου ἐτύπωσε διάφορα πονήματά του. Ἴδε τοὺς ἀριθμοὺς 215, 329, 352, 580, 581, 606 καὶ 607.

ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ (Νικόλαος).

Ἐγεννήθη ἐν Ὀδησῶ, ὅπου μετέφησεν ἐκ τῆς νήσου Λευκάδος ὁ πατὴρ του Θεόδωρος, καὶ ὅπου ἐδιδάχθη τὰ ἐγκύκλια μαθήματα. Ἐνθουσιασθεὶς δὲ περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν προκέρυξιν τοῦ

Ἀλεξάνδρου Ἰψηλάντου, ὁ Φλογαΐτης μετέβη εἰς Πελοπόννησον καὶ ἐκατατάχθη ὑπὸ τῆς σημαίας τοῦ Δημητρίου Ἰψηλάντου, ὅπερ ἄφησε διορισθεὶς ὑπὸ τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐπὶ Κυβερνήτου ἐδιορίσθη Πρόεδρος τοῦ Πολιτικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ἐδρεύοντος ἐν Σαλόνιοις. Σήμερον δὲ κατέχει τὴν Προεδρίαν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετείου. Μεταξὺ τῶν Νεοελλήνων πρῶτος αὐτὸς συνέγραψε πονημάτιον περὶ τῆς Μουσικῆς Θεωρίας. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 782.

ΦΟΡΤΙΟΣ (Λεωνάρδος).

Εἷς τῶν λογίων ἀνδρῶν τῆς 17'. ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 35.

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ (Φραγκιάς).

Χῖος. Εἷς τῶν λογίων ἀνδρῶν, ἀκμασάντων περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τὰς Σημειώσεις τῶν ἀριθμῶν 721, 722 καὶ 736.

ΦΩΚΑΣ (Ἰωάννης).

Κεφαλλην. Περιηγητὴς ἀκμάσας περὶ τὰ μέσθ τῆς 12'. ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τὸν ἀριθμ. 65.

ΦΩΤΒΙΝΟΣ (Διονύσιος).

Εἷς τῶν λογίων ἀνδρῶν, ἀκμασάντων περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος. Θιασιώτης δὲ καὶ τῆς ποιήσεως, ἠθέλησε νὰ διορθώσῃ τὸ λεκτικὸν τοῦ Ἑρωτοκρίτου καὶ ἐστέρησε τὸ δημοτικὸν ποίημα τοῦτο τῶν Ἑλλήνων τῆς φυσικῆς